

вѣлъ ёще, но понеже былъ скопенъ (евнухъ), неможалъ да са избере за наслѣдникъ на престола.

Отъ четырмата братя, на които са даде българската корона, *Дасидъ* слѣдъ малко умрѣлъ; *Мойсей* былъ убитъ при обсадата на едно укрѣпено мѣсто, именно въ Сѣрресъ (Македонія), а *Самуилъ* погубилъ *Аарона*, който былъ подозрѣнъ за партизанинъ Гръкоримскы, защото уловили въ него тайна корресонденція съ тѣхъ. Сичкытѣ почти имахъ сжщата участь, освѣнъ двамата Аароновы сынове — *Владиславъ*, когото Самоиловътъ сынъ *Родомиръ* отжрва отъ смъртъта и *Алузіянъ*, който самси сполучи да избѣгне. И тѣй отъ четырмата братя Самуилъ само останъ и са превъзгласи за царь българскый (981).

### §. 30. Самуилъ и неговытѣ наслѣдници (981—1019).

Слѣдъ вѣцаряванъето си Самуилъ пренесе престола отъ Преславъ въ Охрида, и много са отличилъ какъто по военныя духъ, тѣй и по храбростъта си. Той поведе българската войска и нахѣлта въ римскытѣ провинціи, та опостуши Тракія, Македонія, Тессалія и Морея, като привзе и много градове, отъ които най-забѣлжителны бѣхъ Ени-Шеиръ (Лариса) и Сѣрресъ. Тогазъ и императоръ Василий II, наслѣдникъ на Цемисхія са подигнъ съ силна войска противъ Българытѣ и отиде да обсади Софія (Сръдецъ), дѣто едвамъ бѣше престигнъ и Самуилъ, който са крыеше съ войската си въ планината. Когато императорътъ бѣше вече обиколилъ града за да го привземе, пристигнъ му извѣстіе, какво единъ неговъ войвода *Барда-Склеросъ* станълъ на-кракъ да му отнеме престола; тогазъ Василий остави обсадата и трѣгнъ съ войската си за Цариградъ. Самуилъ, като са въсползува отъ този случай, пада на